

[Elmqvist.]

nøjes med at lade dette bero på et skøn hos den pågældende forsøgsleder selv eller hos den, til hvem han har delegeret tiladelsen til at gøre forsøg.

Løvrigt skal jeg ikke komme ind på de forskellige enkeltheder i lovforslaget. Jeg har blot ved denne lejlighed, idet vi jo ønsker en så stærk beskyttelse af dyrene som muligt, villet nævne to af de hovedspørgsmål, vi må tage under overvejelse: valget af personerne og de stærke krav, man efter min mening må stille, når det drejer sig om, at der skal tilføjes dyret særlige lidelser derved, at det ikke bliver bedøvet.

Det er udmærket, at der skal føres en journal, som skal indeholde oplysninger om antallet og arten af de benyttede dyr, og at der for hunde, katte og abers vedkommende skal gives meddelelse om dyrets videre skæbne. Jeg går ud fra, at journalen skal omfatte forsøg på hvert enkelt dyr, så at det bliver en virkelig specificeret journal. Jeg ved ikke, om det vil være uoverkommeligt, men det er i hvert fald det eneste rationelle til beskyttelse af dyret. Jeg synes, som sagt, det er udmærket, at der gives disse regler, og jeg håber, at de af ministeriet vil blive krævet strikte opfyldt.

Det kontroludvalg, der skal nedsættes, omtales i § 7, og jeg vil gerne takke ministeren for, at ministeren har medtaget et medlem af dyrebeskyttelsesforeningen. Jeg synes, det er ganske naturligt og rimeligt, og jeg forstår ikke, at udvalgets flertal har været imod dette, men det glæder mig, at ministeren har fulgt denne vej. Det glæder mig også, at den højtærede minister er gået den vej, at kontroludvalget skal kunne besigtige forsøgsstederne og overvære forsøgene uden forudgående anmeldelse. Selvfølgelig har sådanne besøg i reglen kun betydning, når de kan ske, uden at besøg i forvejen er anmeldt. Det vil i fremtiden kunne ske i henhold til loven, hvis det foreliggende lovforslag ophøjes til lov, i modsætning til, hvad udvalgets flertal, såvidt jeg husker, havde foreslået — og det glæder jeg mig over.

Jeg skal indskrænke mig til disse bemærkninger, idet jeg til slut skal gentage, at jeg tror, det vil ligge os alle meget varmt på sinde, når vi nu skal behandle dette lovforslag, på alle områder at nå frem til så

stærke garantier som muligt i retning af at befri disse stakkels dyr — for det er selvfølgelig *stakkels* dyr —, som bliver underkastet forsøg til gavn for menneskeheden med det formål at bekæmpe sygdomme både blandt mennesker og dyr, for enhver unødigt lidelse og sørge for, at de bliver behandlet med så stor omhu som muligt og kun bliver udsat for indgreb og forsøg, hvor det er absolut nødvendigt.

Jeg tror, at vi — som de dyrevenner vi alle er — vil være besjælet af ønsket om at gøre et arbejde i denne sag, og jeg kan på mit partis vegne tilsige vor tilslutning til et sådant arbejde og til gennemførelse af denne lovgivning, idet jeg påny takker den højtærede minister for, at vi har fået dette vigtige spørgsmål frem til behandling her i rigsdagen. (Bifald fra tilhørerpladserne).

Formanden: Jeg må anmode tilhørerne om at forholde sig i ro.

Lisbet Hindsgaul: [I de sidste ugers pressemeddelelser udtaler forskellige repræsentanter for dyreværnsforeningerne deres store glæde over det foreliggende lovforslag, idet de understreger, at med denne lovgivnings gennemførelse vil kampen for at hindre det værgeløse dyrs unødige lidelser være nået et skridt videre. Og heri kan jeg på mit partis vegne give dyreværnsrepræsentanterne så fuldkommen ret. Jeg vil dog gerne i det sidste afsnit af min ordførertale fremkomme med enkelte bemærkninger om det efter min mening betydelige forskningsområde, som dette lovforslag omhandler, hvor vi ikke-videnskabelige mennesker skal være varsomme med at gribe ind, endsige bedømme det videnskabelige arbejde, således som det under ansvar for menneskehedens vel må udføres.

Må jeg først sige, at jeg tror, ethvert normalt menneske nærer en indgående afsky for misbrug eller mishandling af dyr, ikke mindst fordi eksemplerne herpå viser et så absolut forfald i den menneskelige karakter, at man står helt uforstående overfor hensigt og bevæggrunde. Under en særlig bedømmelse må naturligvis komme de tilfælde, der viser sygelige dispositioner og psykiske forviklinger — de kan i denne forbindelse udgå som et afsnit for sig. Men, taget under eet, kan en moderne samfundsordning, hvori indgår oplysning, forståelse, indsigt — og dermed også ansvaret hos den